

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thronus Dei Maria Deipara

Spinelli, Pietro Antonio

Coloniæ Agrippinæ, 1696

Quatuor Evangelistas in quatuor animalibus designatos, Virginis Deiparæ præstantiam celebrare; Hæreticorumque contra eam blasphemiat redarguere, cap. 19

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46853)

QUATUOR EVANGELISTAS IN QUATUOR animalibus designatos Virginis Deiparæ præstantiam celebrare, Hæreticorumque contra eam blasphemias redarguere.

CAPVT XIX.

Apoc. 4. De quatuor animalibus

Euangelista signifi- catur per quatuor animalia E. Virgin. celebrant.

Quatuor animalia.

Sancti Euangelista multa à Virgine de vicia Christi mysteria

UNTVM de throno Dei est illud de quatuor animalibus, quorum primum Leoni, secundum Virulo, tertium Homini, quartum Aquilæ volanti simile dicitur: quæ senis alis prædita, plena oculis ante, & retro, in medio, & in circuitu diuinæ sedis erant. Hæc igitur animalia licet multifariam à diuersis interpretibus accipiantur, vt fusè l. i. de septem Angelorum principibus c. 18. dixi, eaque omnia facile ijs, quæ de B. V. per Dei thronum significata dicimus, aptari possint; per illa tamen, iuxta communè Doctorem interpretationem, quatuor Euangelistas exprimi arbitramur, qui in medio, & in circuitu sedis Dei esse dicuntur, quòd in medio sedis, ab ipso scilicet Deo, didicerint quæ in suis Euangelicis scriptis consignauerunt, quibus Dei sedem, Deiq; maiestatem, tanquam strenui, ac vigiles stipatores defendunt: quæ omnia etiam iis, quæ de B. Virg. tractamus, si per Dei thronum sumatur, valde consentiunt. Sancti enim Euangelistæ pieraque in medio huius throni, nimirum ab ipsa Virgine didicerunt, eamque circumdant dum suis Euangelis eam celebrant. & ab omni hæreticorum vesania defendunt. Ad hanc rem enodatus explicandam, ostendam primum Virginem Magistram fuisse fidelium, præsertim Apostolorum, & Euangelistarum, qui ab ea multa acceperunt, quæ in Euangelis posuerunt: & quoniam magistra fuit illorum, propterea Doctorem autoreola esse insignitam. Secundo, in sacra Euangeliorum historia quam plurima Virginis gloriis commendate, vt propterea sacri Euangelistæ Virginem circumdare dici possint.

2 In primis sancti Euangelistæ multa præsertim quæ ad S. Ioannis Baptistæ præcursoris conceptionem, & natiuitatem spectant, ad Christi incarnationem, ad visitationem sanctæ Elisabeth & mysteria ibi peracta, ad Christi Natiuitatem, Circumcisionem Magorum adorationem, Præsentationem in Templo, ad fugam in Ægyptum, ad eius duodennis in tem-

plo inter Doctores inuentionem, & ad descensum in Nazareth. vbi erat subditus Matri, & Ioseph: vique ad baptismum Ioannis; ea omnia à Virgine, qua conseruabat (vt dicitur Luc. 2.) verba omnia conferens in corde suo, acceperunt: quas propter S. Lucas initio sui Euangelij: Sicut, inquit, tradiderunt nobis qui ab initio ipsi viderunt, & ministri fuerunt sermonis.

De quo Eusebius Emisenus sermone 2. de Natiuitate Domini: O Mater, inquit, sapientissima, & sola talis filij dignissima, qua omnia verba hæc in corde tuo ideo conseruabat, nobisque conseruabat, & memoria commendabat, vt postea ipsa docente, ipsa narrante, & nunciante scriberentur, & in vniuerso mundo predicarentur, cunctisque nationibus nunciarentur; ab ipsa hæc Apostoli audierunt, & ipsa dicente scripserunt, nobisque legenda mandauerunt. & infra: Quadam Apostoli, & Euangelista à matre Domini audierunt, quemadmodum ista, & cætera, qua de Saluatoris infantia scripta sunt, sic Emisenus.

Sophronius sermone de Assumpt. Eximius, inquit, illis Apostolorum chorus post Domini Ascensionem non deseruit eam, inter quos ipsa post resurrectionem intrans, & exiens, familiariter consulti de incarnatione: tanto siquidem verius, quanto ab initio plenus per Spiritum sanctum cuncta didicerat, & perspexerat oculis vniuersa: licet & Apostoli per eundem Spiritum sanctum omnia cognouerint, & in omnem ad eam peruenerint veritatem, hæc ille. Hoc idem testatur Ildesonus ser. 5. de Assumpt.

3 Bernardus hom. 9. super missus est: Ideo, inquit, potius conceptus Elisabeth Maria nunciatus est, vt dum nunc Saluatoris, nunc Præcursoris edocetur aduentus, verum tempus, & ordinem teneas, ipsa melius postmodum scripseribus, ac predicatoribus Euangelij reseraret veritatem, qua & plenè de omnibus à principio cælis fuit instruita mysterijs. Idem Bernardus luculentè hoc docet eim. de B. Maria, qui habebatur tom. 2. suorum operum, cuius verba supra e. 9. citauimus, cum ageremus Virginem Christi doctrinam diligenter audisse, & alijs tradidisse.

Luc. 2. & 2. Luc. 2. Luc. 1. Euseb. Emisena. Sophon. Ildesons. Bernard. Luc. 1. Bernard.

Ambros. Ambrosius de inffit. Virg. cap. 7. ait: *Mirum non esse praeter ceteris Ioannem loquutum fuisse mysteria diuina, cui praesto erat aula celestium Sacramentorum.*

S. Antoninus. Idem confirmat S. Antoninus 4. par. tit. 15. c. 22. §. 9. & 3. par. tit. 31. c. 3. §. 3. in 8. priuileg.

A. H. I. Ascendente, inquit, Christo remansit Magistra Doctorum Ecclesia, Apostolorum, & Euangelistarum. Vnde dicitur Act. 1. Hi omnes erant perseverantes in oratione cum Maria matre Iesu. Conuersabatur, inquit Hieronymus, post filij eius ascensionem cum Senatoribus caeli in schola virtutum: Ipsa de multis mysteriis informauit Apostolos, & Euangelistas. hucusque S. Antoninus. Quare ab Ignatio Epistola ad Ioannem, Nostra religionis, & paenitentia magistra est appellata.

Rupert. Et Rupertus lib. 1. in Cant. Magistram vocat magistrorum, scilicet Apostolorum. & lib. 5. in Cant. Prophetissam omnium prophetiarum captem: hoc quoque nomen prophetissa, ad quam proximè accessit Isaias Propheta per praenotionem spiritus, Virgini tribuit Basilus in lsa. cap. 8. & Epiphanius haeres. 78.

B. Virgo dicitur Prophetissa, & Euangelista. Ildesofus term. 2. de Assumpt. Virginem dicit Prophetissam Dei: imo ut ita dicam, inquit Ildesofus, Euangelistam, loquebatur enim cum fide, & praedicabant qua futura uouerat, Ecce enim ex hoc beatam me dicens omnes generationes sic Ildesofus. Idiota quoque c. 3. de contemp. Virg. eam alloquens: Doctrix, inquit: fust. Doctorum, & magistra Apostolorum.

Anselm. 4. Anselmus de exceli. Virg. c. 7. agens de Virgine: Erat, inquit, utilis, & necessaria fides nostra conuersatio tua post Ascensionem Christi Domini inter Apostolos eius, quia licet ipsi per reuelationem spiritus sancti edocti in omnem fuissent ueritatem; incomparabiliter tamen eminentius, & manifestius ipsa per eum spiritum ueritatis illius uirtutum profunditatem intelligebat: & per hoc solum simplicis scientia, sed ipso affectu, ipso experimēto didiceras de mysteriis eiusdem Domini nostri Iesu Christi. haec Anselmus. Et cetèrè ideo tot annis post Christi ascensionem relicta est in terris, ut Apostolos, aliosque fideles plenius instrueret, & consolaretur, quod ipsa reuel. S. Brig. c. 6. Conuersatam enim cum Apostolis donec ipsi per diuersas regiones praedicatori dispergerentur affirmat Ildesofus term. 6. de Assumpt. & Gregor. Turon. lib. 2.

S. Brigit. Virgo S. Brigittae reuelasse scribitur lib. 6. reuel. S. Brig. c. 6. Conuersatam enim cum Apostolis donec ipsi per diuersas regiones praedicatori dispergerentur affirmat Ildesofus term. 6. de Assumpt. & Gregor. Turon. lib. 2.

glor. confic. 4. & Sophron. ser. de Assumpt. & Metaphrast. orat. de uita, & dorm. Deip. & Rupert. in Matth. 2. Taliter, inquit, B. Virgo loquuta est post ascensionem auribus fidelibus plurima illa enarrans, quod rectè dicat Dilectus eius Cant. 4. Fenus distillans labia tuaz emissiones tuae paradisi maloru punicorum: fons hortorum, &c.

Idem Rupertus cum Virgine loquens in illud Cant. 5. Quatuor est Dilectus tuus ex dilecto Opulcherrima mulierum? Opportuna percontato si respiciamus ad illa tempora, quando tu Dilecte propter Euangelium dilecti praesens aderas, & in corpore detinebaris magistra necessaria, & teste ualde idonea contra Iudeos blasphemantes, & haereticos Christianam ueritatem corrumpere laborantes. Pulfandum igitur eras ad ostium ueritatis, & consulendum oraculum spiritus sancti scilicet sacrarium peccatoris tui, ut uia uoce omnem necessariam tenendam demonstrares regulam fidei cum testimonio scripturarum, quas memoria tenebas, Prophetissa magna, & capax omnium prophetiarum. haec Rupertus.

5. Sanè nomen ipsum Maria inter alias etymologias, teste Hieronymo de nom. Hebr. idem est, quod illuminatrix maris, non solum, quia ueluti stella polaris eos, qui nauigant in mari huius mundi procelloso, dirigat: sed etiam quia illuminat exemplo, & praeceat etiam doctrina, quod praefuit, ut dixit Maro in ser. de creat. ani. Virg. cum Apostolos docuit qui mundum ad fidem adduxerant, idcirco Doctorem Aureolam eam consequuntur tradunt Theologi: ad hanc enim Aureolam, quae confertur propter uictoriam, qua quis non solum à se, sed à cordibus aliorum, Hostem, nimirum daemone, remouet, satis est si doctrinam fidei communicet, etiam si non fiat per praedicationem, ut docet S. Tho. in 4. dist. 49. q. 5. art. 5. ad 5. de qua se uide Franc. Suar. tom. 2. in 3. part. disp. 21. sect. 4. Imò auctor supplementi Gabrielis in 4. dist. 49. q. 4. art. 3. dub. 2. docet B. Virg. Doctorem Aureolam plus alius esse coronandam, quoniam doctrix fuit Apostolorum, & magnoium Theologorum, atque adeò Ecclesiae Rectores, Patres, & Magistros sua sapientia illuminauit, & ita totum mundum: Et ob hoc, inquit Auctor supplementi, Christo ascendente in caelum, ipsa ad tempus in terris profuissimum consolatione, & magisterio est uerelecta, & pò tenendum est, quod ipsa diabolo suggestiones plus omnibus alijs

Sophron. ser. de Assumpt. & Metaphrast. orat. de uita, & dorm. Deip. & Rupertus in Matth. 2. Taliter, inquit, B. Virgo loquuta est post ascensionem auribus fidelibus plurima illa enarrans, quod rectè dicat Dilectus eius Cant. 4. Fenus distillans labia tuaz emissiones tuae paradisi maloru punicorum: fons hortorum, &c.

Rupertus

Maria illuminatrix

Hieron.

Aug.

Mayn.

B. Virg.

Doctorem

Aureolam

consequuntur

tradunt

Theologi

Auctor

supplementi

Christo ascendente in caelum, ipsa ad tempus in terris profuissimum consolatione, & magisterio est uerelecta, & pò tenendum est, quod ipsa diabolo suggestiones plus omnibus alijs

aliqui docerit, & enarrauit, discipulos Domini, & Ecclesia magistros informando, & erudiendo, & sacratissimis morum disciplinis instituendo, veritate euangelica illustrando. & sedes secreta pandendo, hæc Auctor supplementi Gabrielis.

Et Dionys. Carthul. in 1. tent. dist. 15. q. 2. de Deip. agens: ipsa, inquit, diuinitissima Virgo non solum habuit sapientiam, & scientiam, prout sunt dona gratia gratis data secundum habitum, sed etiam secundum actum eorum ipsaq; docuit multas uariasq; sexus personas per uerba, & scripta uel est epistolas sicut & S. Ignatium, imo & B. Lucam Euangelistam de multis secretis, & incarnationis mysterijs, que ipse præceteris descripsit Euangelistis, creditur instruxisse. Quotidie quoq; sex tempore opportuno edocuit felicissimum illud collegium centum uirginum, ejus obsequio atq; regimine deputarum hæc Carthulian.

Ex dictis probabiliter colligere possumus ex ijs, quæ S. Marcus Euangelista in Aegypto ad monachorum institutionem tradidit, ut habet Cassianus lib. 2. de instit. renouancium cap. 5. eum multa ex Virginis magistratio uel immediatè, uel mediatè per Apostolos accepisse, atque in Aegypto instituisse: quicquid tamen sit hoc de S. Marco, illam tamen fidelium Magistratam agnoscimus, & ueneramur. Quare Augustinus ser. 6. de temp. Deiparam: sponsam Christi, & genitricem magistratam appellat.

6 S. Brigitta in suis reuel. in serm. Angel. c. 19. Ascendente, inquit, filio ad suum Regnum, Virgo Maria in hoc mundo ad bonorum consolationem, & errantium correctionem remanere permissa est, erat enim magistra Apostolorum, confortatrix Martyrum, doctrix Confessorum clarissimum speculum Virginitatis, consolatrix Viduarum, in conjugio uiuentium saluberrima monitrix, atque omnium in fide Catholica perfectissima uxoratrix, Apostolus namque ad se uenientibus omnia, qua de suo filio perfectè non nouerant, reuelabat, & rationaliter acclerabat, Martyres quoque ad tribulationes pro Christi nomine sufferendas animabat, &c. hæc ibi.

A S. Bonauentura in hymno: Te matrem Dei laudamus, B. Virgo dicitur: Veritas Prophe-tarum, præconium, & doctrix Apostolorum, magistra Euangelistarum. Quare hoc quoque nomine merito ei ab Ecclesia dicitur: Gaude Maria Virgo, cunctas hæreses sola interemisti in uniuerso mundo. quod elogium ante plurima annorum secula à Patribus est usurpatum, quemadmo-

dum cap. 29. ostendemus.

Quod autem spectat ad ea, quæ SS. Euangelista de Virginis præstantia literis mandant, quod erat alterum in hoc capite à nobis pertractandum, certum est Euangelistas Christi historiam prosequutos, de Virgine ex instituto non multa scripsisse; de ea tamen dum vitæ Christi mysteria referunt, nec pauca, nec uulgaria suis monumentis tradidisse: Regiam uidelicet ejus progeniem, ab Angelo annuntiationem, & cum eadem colloquium, elogia magnifica de ea ab Angelo Gabriele, & à S. Elisabeth, Spiritu sancto dictante prolata, Canticum illud Magnificat ab eadem Virgine pronunciatum mysterijs referentissimum, ejusdem partum uirginem, & jugem Christi sequelam, non tantum in infantia ad annum usque trigessimum, sed etiam dum apud Judæos concionaretur, usque ad ipsam etatem filij, juxta quam fortissimo animo attitit, & pleraque alia, ex quibus insignes ejus uirtutes, & dona præclarissima diuinitus illi collata facile colliguntur. Sed cæteris prætermisissis, illud unum, esse scilicet Matrem Jesu, ac proinde ueram Dei genitricem, quod Euangelista testatur, instar est multorum, quæ de ea dici possent: hoc enim quasi in radice, uirtute continet quicquid tantæ Matris dignitatem consequitur, & quicquid ratiocinando reddè inde inferunt Theologi, & sicut olim ex Adamo formata est Eua, ita fide secundi Adæ Christi Domini per orbem diffusa, atque fundata, illic in Paradiso sancta Ecclesia prodiit ueluti noua Eua, in animis uidelicet omnium fidelium, pietas ac deuotio in B. Virginem Dei genitricem.

7 Cujus rei figura præcessit in Esther, quæ initio à Mardocheo, ne suum genus, proderet, quoad rei opportunitas exigeret, iuxta est: Cæterum, ut bene dixit Bernardus ser. 4. super missus est, cum filium honoramus, à laudibus matris non recedimus: etenim Prover. 17. Corona senum filij filiorum. Quare si sancti Euangelista Christi diuinitatem astruunt, Matrem ejus Dei Genitricem declarant; si humanitatem ejus extollunt, hæc expositissima Virginis sanguinibus accepta affirmat, Si Christus narrantur à Pastoribus, à Magis, ab Angelis, ab alijs, qui in eum credebat adoratus, nonne honor filij in matrem redondat? si Christus legitur miraculis, doctrina, exemplis mundum illustrasse; si passione sua, ac precioso sanguine mundum

Quæ Euangelista de Virgine scripserunt

Luce. 2.

B. Virginem Matrem esse maximam quod de ea dicitur.

Genes. 3.

Figura in Esther 2. Bernard.

Prover. 17. Quæ de Christo prædicantur in uirginis laudem reddunt.

Dionys.

Cassian.

August.

S. Brigitt.

Bonauent.

Offic. Eccl.

cap. 19.

dum de Sathanae potestate eruffet; à mortuis victorem resurrexiffet; omnem potestatem in caelo, & in terra accepiffet; ad dexteram Patris confediffet; & Spiritum Paraclitum ad discipulos miffet; & id genus alia innumerabilia, vel miracula, vel beneficia, vel facta egregia divinitus edidiffet, fanè hæc omnia ad eximiam Matris gloriam pertinere, nemo est, qui possit negare.

Apoc.

ideo quod sancti Evangelistæ de Christo Domino litteris tradiderunt, totum illud ad Virginis excellentiam declarandam spectat; ac proinde mentio illam per THRONVM significatam, eiusque præstantiam eximiam in suis Evangelis celebrare, circumdare, ac contra

oblatrantes hæreticos obfistere, eorumque impiam arrogantiam retundere describuntur. Hinc est, quòd Damascenus orat. 2. de dormit. Virg dicit: *Christum Dominum in Assumptione Virginem non secus, ac olim Salomon Arcam inuulsi in sancta sanctorum sub alas Cherubim; ita Matrem suam in sancta sanctorum in caelo introduxisse, subq; an. malsum, inquit, quatuor formis constantium alis collocasse. suog; ipsius solio in interiori velaminis parte posuisse.* in Damascenus: quibus verbis quatuor animalium alis. suis Virginem ambientium meminit, ut intelligas eam à quatuor Evangelistis dignè concelebrati, atque ab omni hæreticorum petulanti protervia defendi.

Damasc.

3. Reg. 6

E VIRGINE SANCTISSIMA DEIPARA TANQVAM
 è divino Throno fulgura, voces, & tonitrua; Miracula scilicet, & admonitiones, tum suaves, tum terrificas ad peccatores convertendos proficisci.

CAPVT XX.

S V M M A R I V M.

- Miracula, qua in sacratissima Christi incarnatione in Deipara utero ex eius purissimis sanguinibus facta emicant. num. 2.
- Deipara ipsa qua ratione sit præstantissimum mundi miraculum num. 6.
- Miracula, qua per Deiparam in hominum utilitate sunt num. 11.
- Deipara miracula peculiaribus Civitatibus, vel personis præstato num. 17.
- Lues inguinalis scæussima Romæ per Deiparæ imaginem depulsa num. 18.
- Basiliscus Roma pestilentem exhalans spiritum Deipara ope sublatus num. 19.
- S. Vualfridus à lethali morbo Deipara intercessione curatur num. 18.
- S. Ioanni Damasceno manus à Deipara restituitur num. 20.
- Sancti: aliquando invocati Deiparæ jussu beneficia contulere num. 21.
- Reginaldus graui morbo laborans à Deipara curatur num. 22.
- Duo alia Deiparæ miracula, ex Marsilio Ficino num. 23.
- Judæa præcipitata in civitate Sogouiansi per Virginem Mariam liberatur num. 23.
- Cur in nonnullis Deiparæ plura, quam in aliis e-

- jusdem Deipara templis miracula sunt num. 24.
- Miracula, quæ in nonnullis Deipara templis eius invocatione sunt num. 25.
- Sacræ ædis Lauretanæ miracula num. 25.
- Templa B. Virginis in Gallia, & Hispania miracula illustrata num. 26.
- Miracula imaginis Deipara Cestochorvensis in Polonia nu. 30.
- Miracula Deipara in invocatione in nonnulla Germania templis edita num. 31.
- Miracula, qua Deipara in Belgio in templo Hallensi, & Sicheniensi edidit num. 33.
- Conversiones peccatorum per Deiparam multipliciter fieri num. 36.
- Fructus quem Deipara in conversione animarum per Religiosorum ordines Prædicatorum & Minorum efficit num. 37.
- Fructus ex Deipara per Societatem Iesu in animarum conversione num. 41.
- Deipara S. Gregorium Thaumaturgum in fide instruendum curat num. 47.
- Exempla complurium peccatorum, qui per Deiparam sunt conversi num. 48.
- Admirabilis Theophili lapsi per Deiparam cum Christo reconciliatio num. 48.
- S. Maria Ægyptiaca ope Deipara convertitur num. 49.

Sanctum